

Històries del futbol

“El meu avi era de Celta”

per *Rafael Castañer*

Aquesta impressionant lliçó de geografia ibèrica la va pronunciar en Miguel Ángel Adorno, conegut amb el sobrenom de el ruso, a principis dels anys 70. Era l'època dels anomenats oriundos, és a dir, jugadors sud-americans que si demostraven que tenien un passat espanyol no massa llunyà gaudien de l'oportunitat de fitxat per equips de primera divisió i no computaven com a estrangers. El merder va ésser monumental, ja que de cop van aparèixer un munt de futbolistes amb els papers necessaris per jugar com a nacionals. Qüestionat per l'origen dels seus descendents el primer dia

que va posar un peu a Espanya per ésser contractat pel València, a Adorno no se li va ocórrer res més que afirmar, ben convençut, que el seu avi procedia de la localitat gallega de Celta de Vigo.

Adorno, com bé deia el seu nom, era un jugador molt fi, amb classe, d'aquells de “la pilota, als meus peus i que corrin els altres”. Era alt, d'un metre i noranta centímetres, però no utilitzava gaire el físic i sí la qualitat. A la seva Argentina natal va actuar en el Racing de Avellaneda, equip en què va destacar ben aviat. Com ell mateix va explicar un bon dia, en una eliminatòria contra el Santos brasiler corresponent a la Recopa Intercontinental, es va permetre el luxe de fer-li una sotana a Pelé, qui no va dubtar en felicitar-lo al final del partit. Es diu que també va ser ell qui va pronunciar la cèlebre frase “córrer és de covards”, així que és possible que Charly Rexach, el noi de Pedralbes, li copiés la dita.

L'estil indolent de Miquel Ángel Adorno no va acabar d'agradar a Mestalla. Després va anar a l'Alabés i va ésser repescat pel València, on, aleshores sí i amb el seu compatriota Kempes, va formar un equip de somni que es va endur una lliga i una Recopa. Va penjar les botes al Llevant. Ara es dedica a fer de comentarista. Millor que fer de mestre de geografia, tot i que el seu primer equip es coneix popularment com La Academia.

Patrocinat per:

Castañer
-1927-

març 2015

EL DRAC

FULLETÓ INFORMATIU DEL CLUB ESPORTIU BANYOLES

ENTREVISTES EN BLANC I BLAU

ÀXEL VIZUETE
Entrenador del primer equip

“No sé si ens salvarem, però garanteixo que la imatge que ha donat l'equip fins ara canviarà”

Un canvi d'entrenador en un equip de futbol és sinònim de mals resultats. I més, quan el nou inquilí és el tercer que ocupa la banqueta des de l'inici de temporada. No obstant això, sembla que, en el Banyoles, la tercera serà la vençuda. A Àxel Vizuete se'l veu molt segur de si mateix, molt segur del que fa i del que ha de fer. És jove i està il·lusionat. Sens dubte, dos ingredients necessaris per invocar l'èxit. Ja es veurà, però, d'entrada, la cosa pinta bé...

Quina és la teva trajectòria futbolística?

És molt extensa. Fa molts anys que jugo, jo. Vaig iniciar-me a l'Escola de la Garrotxa [infantil], després vaig anar a l'Espanyol [cadet], al Real Madrid [primer any de juvenil], al Mallorca [juvenil], al Mallorca B [segona divisió B], al Villanovense [segona divisió B], Banyoles [tercera divisió], Hospitalet [segona divisió B], Atlético de Madrid B [segona divisió B], Sabadell [segona divisió B], Gramenet [segona divisió B], Peralada [primera catalana] i Palamós [tercera divisió]. He estat internacional amb Catalunya i amb la selecció espanyola sub-15 i sub-16.

Déu ni do! Com és que, essent encara jove, has decidit penjar les botes i provar l'aventura a les banquetes?

Perquè després de tres anys entrenant a equips de futbol de base [dos anys al juvenil A del Peralada i un any al cadet A del Banyoles] i després de moltes lesions, la meua il·lusió i motivació era tenir l'oportunitat de dirigir un equip amateur. A més, quan un club com el Banyoles et proposa fer-te càrrec del primer equip no pots dir no. De fet, vaig trigar un segon a donar una resposta afirmativa.

Així doncs, en Pep Masdevall no has haver de convèncer-te?

No, de cap manera. Quan em va comentar que hi havia aquesta opció li vaig dir que aquesta era la meua il·lusió i que estava preparat per donar un canvi en l'equip a tots els nivells. Li estic molt agraït a ell i a la junta directiva que pensessin en mi.

Tu ja coneixes la casa. Això és un punt a favor?

Crec que sí. El fet d'haver defensat aquest escut com a jugador i com a entrenador fa que, possiblement, sentis i estimis més el club que algú de fora.

Com et definiries com a tècnic? Amb quin entrenador de primer nivell t'identifiques?

Sóc un tècnic molt exigent. M'agrada controlar fins al detall més petit. Vaig de cara i ho dono tot pels meus jugadors i això fa que es creï un gran vincle. No m'identifico amb cap entrenador en concret. Intento observar i veure molts partits per aprendre i ésser el millor tècnic possible.

Com t'has trobat el vestidor?

És un grup amb una gran qualitat humana i futbolística. Mentalment estaven molt i molt desanimats, sense cap tipus d'il·lusió ni motivació, pe-

rò han entès el missatge que els hem transmès i han tingut una reacció immediata. La veritat és que fa goig veure'ls entrenar i com van competir al camp del líder, el Granollers, diumenge passat [1-1].

Et veus capacitat per fer aixecar el vol a l'equip i aconseguir el miracle de la permanència?

Hi ha un dèficit de punts molt important i és difícil, però el que sí que puc garantir és que canviarem la imatge que s'ha donat fins ara i que ens prepararem al cent per cent per anar a competir i guanyar tots els partits. I després ja es veurà què succeeix amb el pas de les jornades...

El partit contra el Girona B pot ésser un punt d'inflexió?

El Girona és l'equip que té més nivell tècnic de la categoria, tots són jugadors escollits i d'una grandíssima qualitat, i l'objectiu del club és l'ascens a tercera divisió. Però veient com entrena el meu equip, tinc plena confiança que anirem a totes perquè els tres punts es quedin a Banyoles.

Ets optimista???

Moltíssim! M'obliga a ser-ho el fet de veure com estem treballant dia a dia.

Classificació de Primera Catalana [Grup 1]

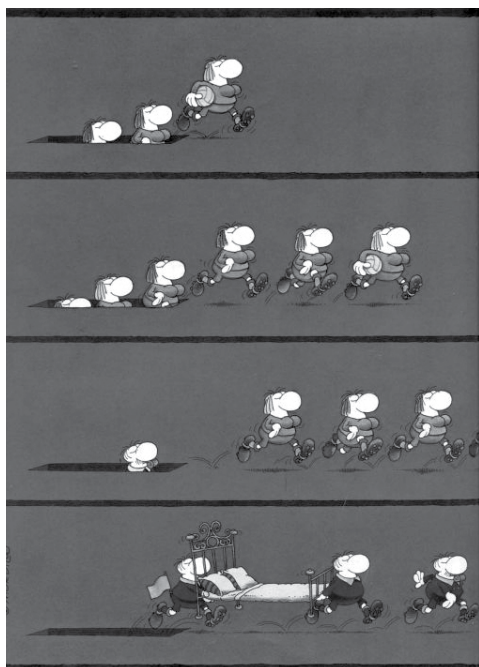
Equips		Punts	Partits				Gols		Últims partits jugants
Ordenar per:	J.		G.	E.	P.	F.	C.		
1	GRANOLLERS, E.C. "A"	49	24	14	7	3	41	19	G E E G E
2	MANRESA, C.E. "A"	47	24	13	8	3	41	19	E E E G G
3	JUPITER, C.E. "A"	47	24	15	2	7	47	25	E P G G G
4	AVIA, U.E. "A"	43	24	12	7	5	36	35	G G G P G
5	CF LLORET "A"	42	24	11	9	4	38	27	E E G G P
6	L'ESCALA, F.C. "A"	40	24	12	4	8	31	23	G E P P P
7	SANTS, U.E. "A"	39	24	11	6	7	33	24	G P E G G
8	GIRONA, F.C. "B"	37	24	10	7	7	38	26	P G P P P
9	MOLLET U.E., C.F. "A"	36	24	10	6	8	27	23	P E E E G
10	HORTA, U.AT. "A"	31	24	9	4	11	29	34	G G E P P
11	MOLLETENSE, U.D. "A"	30	23	8	6	9	26	24	E E E P P
12	FARNERS, C.E. "A"	29	24	8	5	11	31	30	G E P P P
13	VIC UNIÓ ESPORTIVA CLUB "A"	29	24	8	5	11	35	40	P P P E P
14	LA JONQUERA, U.E. "A"	28	23	7	7	9	35	36	E E P G G
15	TECNOFUTBOL, C.F. "A"	21	23	5	6	12	19	39	P E G G G
16	GRAMANET MILAN, U.D.AT "A"	19	23	4	7	12	18	33	E P E G P
17	BANYOLES, C.E. "A"	17	24	5	2	17	20	41	P P G P E
18	MONTCADA, C.D. "A"	8	24	2	2	20	15	62	P E P P P

Sabies que...?

Xavi Agustí ha estat jugador, entrenador i president del Banyoles?

El nom de Xavi Agustí s'associa automàticament al del Club Esportiu Banyoles perquè la seva figura ha estat bàsica en el creixement del club blanc-i-blau. Com a jugador, en Xavi va formar part d'aquella lleva blanc-i-blava que en la temporada 1969-70 es va proclamar campió de la Copa Catalana. Com a entrenador, va conduir l'equip a cotes esportives ben altes i, finalment, en els despatxos s'hi va estar del 1971 al 1973 duent a terme una gestió més que correcte.

L'il·lustrador: **Mordillo**.

EL RIVAL D'AVUI

Diumenge 22 de març
a les 5 de la tarda

CLUB ESPORTIU BANYOLES
GIRONA FUTBOL CLUB B

Estadi Municipal
Miquel Coromina i Moretó

Fundat el 1930

Camp de Torres de Palau

Entrenador:
Josep Triadú

President:
Francesc Rebled

Equipament:
Samarreta blanca i vermella,
pantalons i mitjons vermells

Girona Futbol Club B

El Girona és el club de futbol més representatiu de la província, fundat el 25 de juliol de 1930. El cafè Norat de la Rambla va ser l'escenari del seu naixement, sobre les cendres del desaparegut Unió Esportiva Girona i gràcies a l'obstinació d'un grup d'entusiastes com Albert de Quintana de León, el primer president de l'entitat. En poques setmanes es va aconseguir que a Girona hi hagués una autèntica febre pel futbol, com ho demostra el fet que l'1 d'agost l'Ajuntament va autoritzar al club a què pogués fer ús de l'escut de la ciutat en els seus distintius. L'equip s'integrà a la segona categoria ordinària del campionat català la temporada de la temporada 1930-31. El primer partit oficial va ser al camp de la Colònia Artigas (1-1, amb gol de Clara).

Des de fa uns anys, la institució va creure oportú disposar d'un equip filial per a formar joves futbolistes que aspiressin a jugar en el primer equip, actualment a la segona divisió, i es va crear el Girona B. La temporada 2012-2013, el filial va aconseguir l'ascens a Primera Catalana després de quedar en segona posició de la classificació del grup 1 de Segona Catalana amb 78 punts, a només un del campió, el Banyoles. L'any passat va quedar en la tercera posició final del grup 1 de Primera Catalana amb 63 punts (18 partits guanyats, 9 empatats i 7 perduts). Enguany, les coses no els estan sortint tan bé als homes de Josep Triadú, ja que ocupen la vuitena posició de la taula classificatòria amb 37 punts amb deu victòries, set empats i set derrotes, amb 38 dianes a favor i 27 en contra. Així doncs, un dels principals problemes que té l'equip gironí és que encaixa un número massa elevat de gols.